

er på vej herop, og det er fru Charlotte Antonsen også, og det kan godt være, jeg har overfortolket det negative. Men jeg synes faktisk, det er helt fantastisk, at vi igen og igen, hver gang der er lovforslag, der handler om en konkretisering, en indfasning, en implementering af EU-lovgivning, skal høre en hel masse negativt, før man lige til allersidst siger: Nå ja, hvis det ikke kan være anderledes, så vil vi i øvrigt gerne. Det er faktisk ikke en måde, man skaber forståelse for det europæiske samarbejde på, et samarbejde, som jeg har indtryk af at de to partier gerne vil skabe forståelse for i den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg tager ordet igen, fordi jeg glemte at sige, at jeg skulle hilse fra SF og sige, at de støtter lovforslaget. Så kan arbejdsministeren være helt sikker på, at der er flertal for det i Folketinget.

Charlotte Antonsen (V):

Jamen i sig selv er det da interessant, at Enhedslisten støtter et EF-direktiv, vil jeg så starte med at sige. Ministeren er overrasket over, at et EU-positivt parti som Venstre kan være imod et EF-direktiv, og jeg mener faktisk, at det er meget centralt for den hjemlige EU-debat, at vi begynder at lade være med at skjule den politiske uenighed, der jo selvfølgelig er i EU-sager, såvel som i det danske Folketing.

Jeg mener, at der i dag er plads til, at vi politisk drøfter de forskellige tiltag, der kommer fra EU. Her er så et eksempel på et tiltag, som Venstre ikke har været enig i. Vi havde ønsket, ministeren havde stemt anderledes i EU; nu har vi så lovforslaget, og vi har direktivforslaget.

Jeg påviste herfra, at man på fem punkter i lovforslaget går videre, end man gør i direktivet. Jeg mener, det er vigtige punkter, men selvfølgelig kan vi da diskutere det undervejs i udvalgsarbejdet. Det vil vi godt give vores tilslutning til. Men ministeren kan ikke bare deraf tolke, at Venstre nu er blevet EU-modstander, eller at det er en usædvanlig situation. Jeg vil tværtimod sige: Det er da ejendommeligt, hvis man ikke går ind i de enkelte EU-sager og vurderer, om det nu er noget, der svarer til ens politiske overbevisning eller ej, og jeg frygter netop, at befolkningen kan få et negativt syn på EU, hvis man har indtryk af, at politikerne rotter sig sammen hver gang, og ingen tør sige deres mening. Så kan det nærmere for mig at se skabe frygt i befolkningen.

Ministeren var inde på, at parterne har ønsket en lov, og så vil jeg godt spørge ministeren: Det fremgår af lovforslaget, at loven ikke gælder for de virksomheder eller for de områder, hvor aftaler allerede er indgået om information og høring og vel at mærke for de aftaler, der er indgået inden den 21. september 1996. Hvem er det så, der har ønsket, at den del kom ind? For jeg har da haft indtryk af, at de parter, der har indgået aftale, netop har ønsket, at de aftaler gælder, og at loven ikke gælder, og det var jo den model, vi gerne havde set, når vi nu har fået muligheden i EU for, at parterne kan vedtage sagerne, så lad os da lade det ligge ude hos parterne; lad os lade være med at blande os, hver gang vi har en mulighed for det her i Folketinget.

Henriette Kjær (KF):

Det kan altså ikke komme som nogen overraskelse for arbejdsministeren, at vi taler imod dette her forslag. Vi har siddet i Europaudvalget og talt dunder imod det, taget afstand fra det, og så ved jeg ikke, hvad der skulle gøre, at vi skulle stille os herop på talerstolen og have en helt fuldstændig anden holdning, fordi det nu bliver vedtaget i Ministerrådet.

Nej, vi ønsker stadig væk, at arbejdsmarkedet skal indrettes via fri forhandling og ikke via lov, og der må jo være en fundamental forskel på, hvad man mener som socialdemokratisk minister, og hvad vi mener i Det Konservative Folkeparti.

Ministeren åbnede op for en mere principiel diskussion om, hvor grænserne for, hvad vi skal sluge af det, der kommer fra EU, går, og i Det Konservative Folkeparti har vi grænser. Vi har lavet et EU-program, et oplæg med konkrete bud på, hvad vi mener, og dér har vi nogle lister over, hvad vi mener EU ikke skal blande sig i. Og det er bl.a. denne del af arbejdsmarkedspolitikken, og det ved arbejdsministeren også godt.

Så siger vi, at vi støtter forslaget, for vi vil gerne være med til at implementere EU-lovgivning i dansk lovgivning, og det synes jeg da er en håndsrekning, når ministeren udmærket godt ved, at det er et forslag, som vi grundlæggende er uenige med hende i.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan forstå, at de konservative grænser i EU-samarbejdet går imellem, at man gerne vil det, vi kan kalde kapitalens fri bevægelighed, men jo altså også gerne vil åbne op for social